

ГЛАВА 27.

- 1 И на сутринь-тѣ венчки тѣ первосвященници
и старѣйшины народни сторихъ съвѣтъ про-
- 2 тивъ Иисуса, да го убійхъ. И като го вързахъ,
заведохъ го и прѣдадохъ го на управителя
Понтийскаго Пилата.
- 3 Тогазы Иуда, който го прѣдаде, като видѣ че
бы осѣденъ, раская ся и върна тридесеть-тѣ
сребърници на первосвященници-тѣ и старѣй-
- 4 шини-тѣ, И казуваше: Съгрѣшихъ че прѣда-
дохъ кръвь неповиннѣ. А тѣ рекохъ: Намъ що
- 5 ми е? гледай ты. И като хвърли сребърници-тѣ
въ храмъ-тѣ, излѣзе, и отиде та ся обѣси. А
- 6 первосвященници-тѣ зѣхъ сребърници-тѣ, и
рекохъ: Не е простено да ги туримъ въ храм-
- 7 скѣ-тѣ касъ; понеже сѣ дѣна на кръвь. И ка-
то ся совѣтувахъ, кунихъ съ тѣхъ нивѣ-тѣ
- 8 грънчарскѣ, за погребяваніе на странни. За те-
ва ся нарече онази нива Кръвна нива и до днесъ.
- 9 Тогази ся изпълни речено-то отъ Іеремія про-
рока, който казува: "И зѣхъ тридесеть тѣ сре-
- 10 бѣнници, дѣнѣ-тѣ на оцѣнненый-тѣ, когото
оцѣнихъ отъ сынове-тѣ Израилевы, И дадохъ
ги за грънчарскѣ-тѣ нивѣ, спорѣдъ както ми
Господь заповѣда.
- 11 А Иисусъ застана прѣдъ управителя; и по-
шла го управитель-тѣ, и казуваше: Ты ли си
царь тѣ на Іудей-тѣ? А Иисусъ му рече: Ты
- 12 казуваш. И когато го обвинявахъ первосвящен-
ници-тѣ и старѣйшины-тѣ, нищо не отвѣща-
- 13 ваше. Тогази му казува Пилатъ: Не чуешъ ли
14 колко свидѣлствувать на връхъ тебе? И не
му отговори на нищо ни едиѣ рѣчь; така що
управитель-тѣ ся много чудеше.
- 15 А на празникъ-тѣ имаше обычай управитель-
тѣ да пуца на народъ тѣ одного отъ запрепы-
- 16 тѣ, когото бы поискали. А цмахъ тогази про-
17 чутъ нѣкого си запрѣнъ на име Вараввѣ. И тѣй
като бѣхъ събрани, рече имъ Пилатъ: кого ис-
кате да ви пуся? Вараввѣ ли, или Иисуса, на-